

Valpeinformasjon til våre valpekjøpere

- Den første tiden med valpen

Skrevet av og for Jennyrose's Poodles
Ann Kristin Jennyrose og Lill Chanett O. Andersen

Velkommen til valpelivet

Gratulerer med nytt familiemedlem! Å få en valp i hus er en opplevelse som fyller hverdagen med glede, nærhet og små øyeblikk av undring. Samtidig innebærer det et stort ansvar. Når dere nå blir valpeforeldre, er dere mer enn hundens eiere. Dere blir dens trygghet, dens lærere og dens veivisere. Alt dere gjør de første månedene legger grunnlaget for hvordan valpen vil utvikle seg som voksen.

Det kan være fristende å tenke at dere har god tid, men sannheten er at mye av valpens personlighet og trygghet formes allerede i de første ukene og månedene. Jo mer omsorg, tålmodighet og tydelige rammer dere gir nå, desto lettere blir hverdagen senere – både for dere selv og for hunden.

I dette heftet legger vi vekt på en belønningsbasert tilnærming til læring. Det betyr at vi ønsker å fremheve og forsterke de handlingene vi vil se mer av, fremfor å korrigere og straffe det som ikke er ønskelig. Når valpen opplever at riktig atferd alltid fører til noe positivt, lærer den raskere og blir tryggere i møte med mennesker og situasjoner.

Samtidig er det avgjørende at hele husholdningen er enige om hvilke regler og rammer som skal gjelde. Dersom én person belønner hopping opp i sofaen, mens en annen sier nei, blir budskapet forvirrende. Tydelige og felles rammer fra dag én gjør det enklere for valpen å forstå hva dere forventer, og gir dere som valpeforeldre et mye bedre utgangspunkt for å veilede den mot å bli den familiehunden dere ønsker dere.

Den første tiden i nytt hjem – trygghet først

For en liten valp er flyttingen til nytt hjem en stor omveltning. Den har forlatt mor, søsken og alt som var kjent, og plutselig befinner den seg i et nytt miljø med nye lukter, lyder og mennesker. Det er helt naturlig at den kan være urolig eller usikker de første dagene.

Som valpeforeldre kan dere hjelpe valpen med å finne roen. La den utforske sitt nye hjem i eget tempo, uten for mange forstyrrelser eller besøk de første dagene. Det er lurt å lage et fast sted hvor den kan trekke seg tilbake når den trenger hvile, enten det er en hundeseng, et bur eller en liten grind i et rolig hjørne. Noen valper har behov for ekstra nærhet om natten, og da kan det være fint at dere sover i nærheten. Buret er også viktig å tilvenne gradvis, siden det ofte brukes ved reiser, opphold hos veterinær og andre situasjoner hvor hunden må oppholde seg der. Når buret får stå fremme som en naturlig del av hjemmet, kan det fungere som en trygg havn og et sted valpen selv søker til for å sove og slappe av. Valpebingen kan på samme måte gi både sikkerhet og forutsigbarhet, både for deg og for hunden. Når du må en tur på butikken eller ønsker å sikre valpen mot farlige situasjoner hjemme, fungerer bingen som en trygg løsning hvor du vet at valpen er beskyttet, samtidig som den lærer å være rolig alene i korte øyeblikk.

En valpebinge er også kjempefin for ro-treningen.

Når valpen føler seg trygg, er den også mottakelig for læring. Utrygghet og stress gjør det vanskelig å ta inn nye inntrykk. Ved å gi ro og oversikt i starten, legger dere grunnlaget for at valpen kan vokse inn i den nye familien på en god måte.

Rutiner som gir forutsigbarhet

Valper trives aller best når de vet hva som skal skje. En forutsigbar hverdag gir trygghet, og trygghet skaper ro. Det kan derfor være en god idé å ha faste rutiner for når valpen spiser, sover, leker og er ute.

De fleste valper trenger å tisse rett etter søvn, lek og måltider. Hvis dere tar valpen med ut på disse tidspunktene, reduserer dere sjansen for uhell inne betraktelig. Måltidene bør være fordelt jevnt utover dagen, gjerne fire til fem ganger daglig. Antall måltider reduseres gradvis ettersom valpen vokser hvor den voksne hunden trenger to til tre måltider pr dag.

Søvn er kanskje det viktigste av alt! Valper kan sove opptil tjue timer i døgnet, og uten nok hvile kan de bli overstimulerte, urolige og det fører til mer valpebiting. Søvn frembringer læring og prosessering av alle inntrykk. Mellom hvileperiodene kan dere legge inn korte økter med lek, trening og små oppdagelsesferder.

Rutiner gjør også renslighetstreningen mye enklere. Når dere tar valpen ut på bestemte tidspunkter, lærer den raskt at det er ute man går på do. I starten kan det være lurt å ta den ut hver andre til tredje time på dagtid, og alltid etter at den har spist, sovet eller lekt. Når valpen gjør fra seg ute, bør dere rolig rose eller belønne den slik at den kobler handlingen med noe positivt. Dersom det skjer uhell inne – og det vil det gjøre i perioder – er det viktig å bare tørke opp uten å kjeft. Valpen forstår ikke kjefting i den sammenhengen, men kan i stedet bli utrygg på dere eller begynne å gjemme seg når den må på do.

Når dere etablerer en rytme for søvn, måltider, lek og lufting, slipper valpen å bruke energi på å gjette hva som skal skje. Den kan heller slappe av mellom aktivitetene, samle overskudd til å lære og vokse, og gradvis forstå at do-tid hører hjemme ute. På denne måten blir renslighetstreningen en naturlig del av de daglige rutinene.

Mat og ernæring

Valpen har fått med seg litt fôr fra oppdretter. Dette er fôr som valpens mage er vant til og som vi anbefaler å føre med i starten, slik at magen får tid til å venne seg til det nye miljøet før dere eventuelt bytter fôr.

Mat handler ikke bare om ernæring, men også om trygghet. Når måltidene kommer til faste tider, gir det forutsigbarhet i hverdagen. Dere kan gjerne bruke deler av måltidet som belønning under trening, slik at valpen lærer at det lønner seg å samarbeide. Kall valpen til dere, gi kontaktbelønning, øv på enkle ferdigheter eller la den søke etter maten dere sprer utover gresset. På denne måten blir maten ikke bare næring, men også en nøkkel til læring og god relasjon.

Måltidene kan dessuten være en kilde til både aktivitet og mental stimulering. Valper har et sterkt behov for å bruke nesen og hjernen, og måten dere serverer maten på kan gi mye verdifull berikelse. I stedet for å alltid servere maten i en vanlig matskål, kan dere variere fôringsrutinene. Matspill, aktivitetsballer eller såkalte “puzzle feeders” gjør at

valpen må jobbe litt for å få tak i maten. Slik får den brukt både nesen og problemløsningsevnen, noe som gir god mental trening.

Slikkematter eller konger fylt med fôr kan gi rolig sysselsetting og bidra til å senke stressnivået. Det å slikke og tygge har en beroligende effekt på hunder, og slike aktiviteter passer spesielt godt på kveldstid når valpen skal roe seg ned før leggetid.

Å variere måten valpen får maten sin på gir ikke bare næring til kroppen, men også til hjernen. Samtidig lærer valpen at dere er kilden til alt det gode i livet, og det bygger tillit og trygghet mellom dere.

I tillegg kan variasjon i kostholdet bidra til en sterkere og mer motstandsdyktig tarmflora. Akkurat som hos oss mennesker har hundens tarmsystem godt av å møte litt ulike råvarer og sammensetninger over tid. En variert tarmflora henger tett sammen med et godt immunforsvar, stabil fordøyelse og generell trivsel. Det betyr ikke at man skal bytte fôr hele tiden, men at små variasjoner, for eksempel litt ulik proteinkilde i fôret, eller å bruke forskjellige typer sunne godbiter og tilskudd – kan være med på å styrke helsen.

Å variere måten valpen får maten sin på, og å sørge for et næringsrikt og balansert kosthold, gir derfor ikke bare energi til kroppen, men også næring til hjernen og et solid grunnlag for god helse resten av livet.

Kort om trening av valpen

Å trene en valp handler først og fremst om å lære den hvordan livet sammen med mennesker fungerer.

Belønningsbasert hundetrening bygger på at vi forsterker ønsket atferd med noe valpen liker, for eksempel godbiter, ros eller lek. Når valpen opplever at det lønner seg å gjøre riktige valg, vil den naturlig gjenta dem. Dette gir ikke bare en hund som lærer raskt, men også en trygg og tillitsfull relasjon mellom hund og forelder.

Det er viktig å huske at trening ikke bare skjer i korte økter med godbiter i hånden, men gjennom hele hverdagen. Man kan si at hundetrening er mer en livsstil enn en aktivitet. Alt vi gjør sammen med valpen er en del av opplæringen. Når vi ber den sitte før vi setter frem matskålen, å vente når vi åpner utgangsdøren, når vi belønner at den legger seg rolig ned ved siden av oss i sofaen, eller når vi gir oppmerksomhet idet den kommer løpende mot oss, så trener vi. Denne daglige samhandlingen er det aller viktigste, fordi det danner grunnlaget for gode vaner, funksjon i miljøet og trygghet i hverdagen.

De første øvelsene vi lærer valpen er enkle, men svært nyttige. Det å svare på navnet sitt og søke kontakt er selve fundamentet for samarbeid, og bør trenes ved å si navnet og belønne straks valpen ser på deg. Innkalling er en annen livsviktig ferdighet som bør læres tidlig. Hos oss som oppdrettere har valpen allerede startet innkallingstrening ved at vi setter oss på huk, kapper i hendene og roper «kom, kom, kom». Dette er det lurt at dere viderefører. Start i rolige omgivelser, gå ned på huk og rop valpens navn med et vennlig «kom, kom, kom!». Når den kommer, belønner du rikelig, slik at valpen forbinder det å løpe til deg med noe svært positivt.

Om vi løfter opp valpen hver gang den kommer, eller valpen assosierer det å komme, med at den blir koblet til bånd eller styrt på annen måte, vil den etter hvert slutte å komme. Det er derfor viktig at valpen får en belønning for å søke kontakt og komme til deg, for så å få en enda større belønning i å få løpe videre!

Videre er det lurt å lære «sitt» ved å bruke godbiter som lokkemiddel. Hold godbiten foran ansiktet på hunden og før den bakover. Når valpen setter seg, får den belønning. Etter hvert kan du begynne å si «sitt», føre hunden ned i sitt, for så å belønne. På tur kan du lære den å gå pent i bånd ved å belønne mens båndet er slakt, og stoppe opp når den drar. Over tid lærer den at samarbeid gir framdrift.

Like viktig eller kanskje det viktigste er ro-trening! Ro-trening handler ikke om at valpen skal sitte eller ligge i en bestemt posisjon, men om at den skal oppleve en indre følelse av trygghet og avslapning. En valp som virkelig finner ro, puster dypere, slapper av i kroppen og faller ned i tempo, uavhengig av om den ligger, sitter eller til og med står en liten stund.

For å trene dette, belønner du de øyeblikkene der valpen selv roer ned. Det kan være når den legger seg ned på gulvet, gjesper, blir myk i kroppen eller bare velger å følge deg i rolig tempo. Det viktigste er å forsterke følelsen av velbehag, ikke å kreve en bestemt posisjon. Ros den med rolig stemme og stryk rolig og bestemt over hunden for å belønne.

I praksis betyr det at du kan bruke et teppe eller en seng som signal om ro, gi et tyggebren for å hjelpe den inn i avslapning, og selv være rolig i stemme og kroppsspråk. Over tid lærer valpen at ro er en god og trygg tilstand å være i noe som gjør den bedre rustet til å håndtere både hverdagsliv og mer krevende situasjoner. Start hjemme og utvid til å trene på ro i ulike miljøer, med gradvis flere forstyrrelser.

En annen viktig del av hverdagen er å venne valpen til håndtering! Dette er noe vi har stresser igjennom hele valpeheftet vårt nettopp fordi det er så ekstremt viktig med puddel som pelsstellrase! Start med korte berøringer av poter, ører og tenner mens du gir små belønninger, slik at veterinærbesøk og pelsstell senere blir trygt og enkelt. Vi må huske på at når vi sender valpen vår til hundefrisør, så har ikke de tid til å jobbe med hunden vår (og ikke er det dems jobb heller). Dersom hunden stritter imot, vil hunden få en negativ opplevelse hos frisøren – da de må gjøre seg ferdig med jobben du har bestilt, uavhengig av om de må bruke tvang eller ei.

Alt dette kan høres ut som mange øvelser, men det viktigste er å se på treningen som små drypp gjennom hele dagen. Det bare skjer fordi vi på forhånd har avklart hvilke hund vi ønsker og hvilke regler vi ønsker å ha for vår hund. Det gjør det enklere å legge treningen opp som en livsstil. Valper har kort konsentrasjonstid, så korte, lekne økter på et par minutter flere ganger daglig gir best effekt. Når du gjør treningen til en naturlig del av hverdagen, vil valpen både lære raskere og oppleve samværet med deg som noe trygt og positivt igjennom hele livet.

Utstyr til valpen

Når man får valp i hus, kan det være fristende å kjøpe “alt mulig” av hundeutstyr. Det er imidlertid noen ting som virkelig gjør en forskjell i hverdagen, og som både bidrar til trygghet, læring og god stellrutine.

Et bur kan være en trygg og god base for valpen. Mange valpeforeldre velger et enkelt stålbud til bruk inne, gjerne med et teppe over slik at det blir som en liten hule. Buret kan fungere som et sted der valpen kan trekke seg tilbake når den trenger ro, og som et hjelpemiddel under renslighetstreningen fordi hunder naturlig ønsker å holde liggeplassen sin ren. Til reise og ferie anbefales et transportbur i plast, for eksempel Atlas-bur, som er trygge å bruke i bil og praktiske å ta med på tur. I starten kan en liten bærebag eller flybag være nyttig, både til korte besøk, på natten eller når dere ønsker å ha valpen nær dere, men samtidig gi den et trygt sted.

En valpegrind er et svært nyttig hjelpemiddel i hverdagen. Den kan brukes til å avgrense områder inne, beskytte møbler eller lage en trygg sone når dere ikke kan følge med hele tiden. Mange bruker de rimelige kompostgrindene fra Biltema, som enkelt kan settes sammen med strips. Dette er en fleksibel og økonomisk løsning som gjør det lett å tilpasse etter behov.

Til hverdags trenger dere også enkle ting som bæsjeposer, vann- og matskåler og leiebånd. Når det gjelder bånd, er det viktig å unngå "snellebånd" (flexibånd), da disse kan være farlige både for hund og mennesker. Et vanlig fast kobbel i kombinasjon med en godt tilpasset sele gir både trygghet og kontroll. En sele er spesielt viktig for en liten valp, da nakken fortsatt er sårbar. Spør gjerne om råd dersom dere er usikre på hvilken type som passer best.

Pelsstell er en sentral del av livet med puddel, og derfor bør man starte med riktig utstyr fra dag én. En karde uten gummitupper og en stålkam er grunnleggende verktøy for å holde pelsen fri for floker. Vi kan anbefale show tech kardene som ligger godt i hånda, er myke og av kvalitet. Stålkammen bør ha et ergonomisk håndtak som ligger godt i hånda, eksempelvis dogman sin.

Til stell og bad anbefales gode produkter som en mild hundeshampoo og en balsam som pleier og beskytter pelsen. For eksempel #1 All Systems. Ørerens og ørepudder kan kjøpes hos veterinær eller dyrebutikk, og brukes for å holde ørene fri for hår, sunne og rene. Lek er en viktig del av valpens liv. Ha gjerne flere ulike tyggeleker og aktivitetsleker tilgjengelig, slik at valpen får utløp for behovet for å bite og tygge. Variasjon er fint, men unngå røykte beinprodukter, da disse kan gi irritasjon i tarmene både ved sensitiv reaksjon og blokade. En sensitiv reaksjon kan også påvirke huden og gi hudutfordringer.

Mange tror at den den fluffy pelsen til puddelen isolerer godt mot kulde, men i virkeligheten gir den ikke like god beskyttelse som en tett, vann- og vindtett pels. Når pelsen blir våt, mister den mye av evnen til å holde på varmen, og pudler kan derfor raskt bli både kalde og ukomfortable i kjølig vær.

Derfor kan klær være et viktig hjelpemiddel, spesielt i den norske vinteren eller på regnfulle høst- og vårdager. Et godt dekken beskytter mot kulde, vind og fuktighet, og hjelper hunden å holde en stabil kroppstemperatur samtidig forebygger det masse rusk fra skog og mark fra å sette seg fast. En genser på kjølige dager bør de ha tilgjengelig, samt en heldekkende regndress om man skal ut i regnet eller vasse i snøen.

For de som ønsker å klippe selv på sikt, finnes det profesjonelt utstyr som klippemaskin, sakser og en kraftig føner (blåser). En blåser kan faktisk være nyttig selv for de som ikke klipper selv, fordi den hjelper til å tørke pelsen raskt etter bad eller om hunden har vært ute i regn eller snø og forebygger med det hudproblemer. Vi kan anbefale å kjøpe stelleutstyr hos Hund i Huset. Der finner du kvalitetsutstyr til en ok pris.

Alt dette utstyret gjør det enklere å gi valpen gode rutiner fra starten. Med riktig utstyr på plass kan dere fokusere mer på å skape trygghet, læring og trivsel – og mindre på utfordringer som kunne vært forebygget.

Om puddelen

Pudler er intelligente, lærevillige og svært sosiale hunder. De elsker å være en del av familien og trives dårlig dersom de blir stående mye alene. En puddel knytter seg sterkt til sine mennesker og søker ofte nærhet og samspill i

hverdagen. Nettopp fordi de er så smarte, lærer de fort både det vi ønsker og det vi helst vil unngå. Derfor er det viktig at valpeforeldre er bevisste på hva de belønner, og hvilke vaner de lar hunden få. En puddel kan for eksempel raskt lære at det lønner seg å bjeffe ved bordet dersom den får en liten smakebit, eller at hopping på besøkende gir oppmerksomhet. Det betyr at vi hele tiden må veilede og forsterke den oppførselen vi ønsker å se mer av. «Trening» skjer ikke bare på hundeklubben en gang i uka, det er en 24/7 livsstil som handler om hvordan vi samhandler med hunden vår i det daglige.

En puddel trenger langt mer enn bare fysisk mosjon. Den trenger mentale utfordringer, oppgaver og lek som stimulerer hodet. En liten treningsøkt, et søk etter godbiter i hagen, et enkelt triks eller et matspill kan gi like mye verdi som en lang tur. Mange pudler har stor glede av nesearbeid, lydighet, agility eller andre aktiviteter der de får samarbeide med sin forelder. Det handler ikke om å trene på høyt nivå, men om å bruke hverdagen til å gi hjernen oppgaver. En stimulert puddel er en harmonisk puddel.

Pelsen vokser kontinuerlig og røyter ikke, og dette gjør pudler unike sammenlignet med mange andre raser. For mange er dette en stor fordel, spesielt for familier som ønsker en røytefri hund. Samtidig betyr det at pelsstell er en viktig del av hverdagen. Børsting, bading og klipping må inn som faste rutiner, og det er lurt å begynne med dette tidlig og vi som oppdrettere har allerede startet den viktige jobben. Når valpen lærer at stell betyr ro, kos og belønning, blir det en naturlig del av livet.

Pudler finnes i flere størrelser, men fellestrekket er at de alle er aktive, oppvakte og menneskekjære hunder. De passer godt i en familie som ønsker en hund som er med på alt også den rolige sofakosen om kvelden. Men samtidig også forstår viktigheten av å gi hunden både fysisk aktivitet, mental stimulering og et godt stelleregime. En puddel som får brukt både kropp og hode, og som venner seg til å bli stelt regelmessig, er en lykkelig hund som trives godt i familien; med en livsglede som smitter over på alle rundt seg.

Stell av puddelen

Pudler er en fantastisk rase – smarte, glade og nysgjerrige. Men med puddel følger også pels, og pelsstell er en naturlig og nødvendig del av hverdagen. Hvis valpen tidlig lærer at børsting, bading, klokklipp og stell er noe positivt, legger dere grunnlaget for et godt hundeliv og en enklere hverdag både hjemme, hos veterinær og hos hundefrisør.

Å starte med håndteringstrening

Det viktigste rådet er å gjøre håndtering og pelsstell til en vane fra dag én. Når du får valp fra oss er den håndteringstrengt fra dag én i valpekassa, vi har klippet klør ukentlig og valpen har fått fullt stell flere ganger her hos oss. Dette gjør at valpen fra start er godt vant med pelsstell og da er det viktig at du fortsetter den viktige jobben.

Vært obs på å sette opp valpen for suksess. Vær sikker på at valpens behov for mat, lek og dotid er unnagjort for å få et best mulig tidspunkt å stille hunden på. Da vil den være roligere og har lettere for å samarbeide. Sett gjerne valpen opp på et bord eller et fast sted når dere skal stille den, slik at den forbinder dette stedet med ro og belønning. Begynn med korte økter – selv om valpen er vant til pelsstell fra oss som oppdretter har det også noe med at du som ny forelder skal lære deg pelsstellet gradvis. I starten vil du kunne bruke tre ganger tiden på klokklipp enn det vi som erfarne gjør og dette er helt greit! Det vi må tilrettelegge for er valpens tålmodighet og at vi alltid avslutter håndteringen mens valpen fortsatt er i ro. Har du jobbet så lenge at valpen er blitt urolig er det viktig at vi prøver å roe oss ned, slik at vi avslutter økten med samarbeid og ikke uro! Husk å rose og belønne valpen underveis. Det er bedre å ta pauser etter hvert steg – på ditt initiativ.

Målet er ikke å “vinne over valpen”, men å lære den at samarbeid lønner seg. Hvis valpen tidlig opplever at dere styrer prosessen på en trygg, rolig og positiv måte, blir den tryggere på håndtering generelt. Dette er avgjørende for en rase som skal til hundefrisør jevnlig gjennom hele livet.

Børsting og floker

Puddelpelsen vokser kontinuerlig og må holdes flokefri. Børst derfor hunden grundig minst én gang i uken, helst oftere. Spesielt i starten, som valp, vil det være mer lønnsomt for håndteringstreningens del å børste litt hver dag, slik at det alltid oppleves som en positiv opplevelse. Valper har kortere tålmodighet, så om du børster ulike deler av hunden på ulike dager, vil du raskere også kunne bygge tålmodighet for å kunne børste hele hunden på en gang. Når du som forelder blir erfaren i pelsstellet vil det også gå raskere for hver gang. Bruk både karde og stålkam, og jobb systematisk helt inn til huden, ikke bare overflatisk. Vanlige steder for floker er rundt nakken, bak ørene, mellom forbeina og ved albuene, så vær ekstra nøye her. Treffer du på en floke er det lurt å jobbe seg fra pelstuppene og innover, helt inn til huden!

Når hunden blir eldre og pelsen tettere, krever det mer arbeid. Del pelsen inn i seksjoner og gå systematisk til verks. Avslutt alltid med stålkammen for å sjekke at pelsen er helt flokefri over hele hunden. Dette tar tid i starten, men gjør bading og klipping mye enklere senere, og jo mer du selv trener på det jo raskere går det.

Bad og føn

En puddel skal alltid børstes grundig før den bades. Hvis floker blir våte, drar de seg bare tettere sammen og kan gjøre vondt å fjerne. Når pelsen er flokefri, kan dere bade med en god hundeshampoo og balsam. Det er lurt å sjamponere hunden to runder, før du går inn med balsam, slik at du får fjernet alt fett og smuss. Skyll alltid ekstra godt, slik at ingen såperester blir igjen i pelsen. Etter bad må hunden fønes helt tørr. Bruk gjerne en blåser hvis dere har, eller en fønner på lav varme mens dere børster gjennom pelsen. Pelsen skal være helt tørr for å unngå krøller og nye floker og må gjennomgåas med kammen en siste runde i fønetørr pels.

Kloklipp

Klørne bør klippes jevnlig for å holde dem korte og sunne. For voksne hunder holder det som regel å klippe annenhver til hver tredje uke, men når hunden er valp anbefaler vi å klippe litt oftere, gjerne en gang i uken. Da får dere mange små anledninger til å trene håndtering, og du som forelder blir raskere trygg på klippingen, samtidig som valpen lærer tidlig at kloklipp er en naturlig og trygg rutine.

Det å holde klørne korte er viktig fordi lange klør kan endre måten hunden setter potene sine i bakken på. Det kan gi feil belastning på poter, bein og ledd over tid. Når klørne får vokse seg lange, vil den innerste følsomme delen av kloen (det rosa partiet med blodårer og nerver) ligge lenger frem i kloen enn hos hunder som klippes jevnlig. Det betyr at man ikke kan korte ned klørne så mye på én gang uten å risikere å klippe i det følsomme vevet. Klør som har fått vokse for langt må derfor klippes gradvis kortere over tid, slik at den følsomme delen trekker seg tilbake. Det er derfor viktig å holde klørne jevnt korte.

Bruk alltid en god og skarp klotang når du klipper klør. En sløv klotang klemmer og fliser kloen i stedet for å kutte rent, og det kan både være ubehagelig for hunden og gjøre opplevelsen mer stressende. En skarp klotang gir et presist kutt og gjør prosessen raskere og mer behagelig, noe som er viktig for å bygge gode erfaringer tidlig.

Selve klokklippingen bør være kort og positiv. Gi ros underveis, og gjerne en liten godbit eller en lekøkt når dere er ferdige. Skulle dere komme borti det følsomme partiet slik at det blør litt, er det ikke farlig, men ha blodstopp tilgjengelig. Det viktigste er å opptre rolig og naturlig, slik at valpen ikke blir utrygg. Klokklipp er en øvelse på samarbeid, og målet er at valpen lærer at dette er en helt vanlig del av hverdagen, som alltid avsluttes med noe hyggelig.

Ører

Pudler har pels i øregangene som kan bidra til dårlig lufting og øreproblemer. Hos valper bør dere vente til 15–16 ukers alder før dere begynner å nappe ørehår, da hårene sitter hardt i starten. Etter dette bør hårene fjernes jevnlig, enten hos hundefrisør eller med veiledning fra en erfaren oppdretter. Bruk ørepudder når du napper og etter napping skylles ørene med ørerens. Avslutt med å tørke ørene godt med ørepads slik at de blir helt tørre, både etter rens og etter bad. Følg med: rødhet, vond lukt eller at hunden klør seg mye i ørene kan være tegn på infeksjon, og da bør dere kontakte veterinær. Husk at ørene også kan se rene ut i de ytterste hårene, men dersom det blir tett med pels i ørene vil det skape utfordringer nedover i øregangen!

Flokealderen

Mellom 9 og 12 måneders alder mister valpen valpepelsen og får voksenpels. I denne perioden kommer floker ekstra lett, og det er helt avgjørende å være nøye med børsting. Hvis pelsen får danne “filt”, kan det bli både smertefullt for hunden og dyrt å løse hos frisør. Hyppige, rolige økter med børsting og belønning gjør denne fasen mye lettere for både hund og valpeforeldre.

Klipping

Pudler skal klippes jevnlig. Snute, poter, mage, rundt kjønnsorganer og ved haleroten bør barberes omtrent hver tredje uke for hygiene og komfort. Om dere ønsker å gjøre dette selv, finnes det gode klippemaskiner å få kjøpt, men mange velger å bruke hundefrisør. Fullt pelsstell anbefales minst hver tredje måned, ofte oftere hvis man ønsker lengre frisyre.

Annet stell

Tannfelling skjer mellom 4 og 6 måneder. Følg med: noen ganger mister de ikke melketennene selv. Dobbel sett med hjørnetenner kan føre til feil bitt og skade på de nye permanente tennene, så ta kontakt med veterinær dersom melketennene ikke har falt ut innen seks måneder. Husk at jevnlig tannpuss vil forebygge tannproblematikk.

Analkjertlene kan hos enkelte hunder tetter seg. Symptomer kan være at hunden “aker” seg bortover gulvet eller slikker seg mye bak. Dette kan ofte tømmes hos veterinær eller hundefrisør, og er ikke noe dere trenger å gjøre selv som ferske valpeforeldre, men det er veldig enkelt. Om du likevel steller og bader hunden din selv kan du be veterinæren eller hundefrisøren din vise deg hvordan det gjøres.

Vekttabell

Det er lurt å veie valpen jevnlig i den første tiden, gjerne en gang i uken. På den måten får dere en oversikt over at valpen vokser jevnt og holder seg i god form. Til små hunderaser som toy- og dvergpuddel er det viktig å bruke en presis vekt. En kjøkkenvekt eller en barnevekt er de mest nøyaktige alternativene, fordi de kan registrere små forskjeller i vekt. En vanlig baderomsvekt er for upresis til å fange opp slike små endringer, og da mister dere mye av poenget med den jevnlige kontrollen.

Husk samtidig at tallene bare er én pekepinn. Det viktigste er å se og kjenne på valpens kropp. Ribbeina skal være lette å kjenne under fingrene, men de skal ikke stikke ut. Bak ribbeina skal det være en synlig livlinje, altså en naturlig innsving før hoftene. Ved å ta jevnlig på hunden og se på kroppen i ro og bevegelse, blir dere godt kjent med hva som er “normalt” for akkurat deres valp. Da blir det også mye lettere å oppdage endringer eller avvik tidlig; enten det gjelder vekt, hud, pels, klumper, sår eller smertereaksjoner. Denne oppmerksomheten er en viktig del av det å være valpeforelder, fordi tidlig oppdagelse av små endringer ofte kan forhindre større helseproblemer senere.

Når dere kombinerer regelmessig veiing med bevisst observasjon og berøring, får dere et solid grunnlag for å følge med på valpens helse og trivsel gjennom hele oppveksten.

Oppsummering

Pelsstell og håndtering er ikke bare et praktisk behov, men en viktig del av valpens sosialisering. Når dere tidlig lærer valpen at det er trygt og hyggelig å bli børstet, badet og håndtert, skaper dere en hund som møter både frisør og veterinær med trygghet i stedet for stress. Stell blir da ikke en kamp, men en naturlig del av hundens liv og en koselig rutine dere deler sammen.

Er du interessert i å se mer om pelsstell ligger det instruksjoner inkl. visningsfilmer inne på våre hjemmesider.

Viktig huskeliste for det første leveåret

Det første året med en puddel er både spennende og lærerikt, og det skjer mange viktige ting underveis som legger grunnlaget for hundens helse og trivsel resten av livet. Det kan derfor være lurt å ha en oversikt over hva dere bør huske i denne perioden.

Når valpen er rundt tolv uker gammel skal den ha sin første vaksine. Bestill veterinærtime i god tid, og husk å ta med valpens helsebok eller pass slik at veterinæren kan føre inn vaksinen og kontrollen. Vaksinasjonen beskytter mot flere alvorlige sykdommer, og helsekontrollen gir veterinæren en mulighet til å se at valpen utvikler seg normalt. Husk at dersom du skal utenlands må du også sikre at hunden er fulgt opp med nødvendige tilleggsvaksiner og evt. ormekurer. Her er det ulike regler for ulike land. Det kan også være en god idé å avtale et lite stell av valpen i forkant, slik at den møter opp velstelt og får en hyggelig opplevelse hos veterinæren.

I perioden mellom 14 og 16 uker er det tid for å starte med stell av ørene. Pudler har pels som vokser inne i øregangen, og denne bør nappes for å sikre god lufting. Dette skal ikke gjøres tidligere, for da sitter hårene for hardt, men i denne alderen er det riktig tidspunkt å begynne. Etter napping er det lurt å rense ørene godt, slik at løse hår og urenheter fjernes og ikke skaper irritasjon. Dette er også en god tid å gi valpen et mer omfattende stell, dersom dere ikke allerede har gjort det.

Når valpen er fem til seks måneder gammel, begynner tannfelling. Det hender ofte at melkehjørnetennene ikke faller ut av seg selv. Hvis de blir stående samtidig som de nye tennene vokser frem, kan dette føre til feil tannstilling. Følg derfor nøye med i denne perioden. Dersom melketennene ikke løsner når de nye tennene har kommet halvveis

frem, bør dere bestille time hos veterinær for å trekke dem. Dette er en enkel prosedyre som forebygger større problemer senere. Forhør dere gjerne om pris og erfaring hos ulike veterinærer, da det kan være store forskjeller og mye å spare på et slikt enkelt inngrep.

Når hunden er rundt femten måneder, er det tid for neste vaksine. Husk passet for registrering av vaksiner. Det anbefales å finne en veterinær dere liker, som kan følge opp valpen fast og som kan bli kjent med både dere og hunden over tid. Om man benytter en fast veterinær er det enklere for både dere og veterinæren å få oversikt over hundens progressive helse, og kunne oppdage ting tidlig.

Like viktig som veterinærbesøk og stell, er hundens mentale og sosiale utvikling. Derfor anbefaler vi på det varmeste å melde dere på et valpekurs tidlig, gjerne kort tid etter første vaksine, og et unghundkurs når valpen nærmer seg kjønnsmodning. Kurs gir ikke bare nyttige hverdagsferdigheter som kontakt, innkalling og samarbeid. Det gir også valpen uvurderlige erfaringer med å være sammen med andre hunder og mennesker i trygge rammer. I tillegg får dere som valpeforeldre både støtte, kunnskap og veiledning fra instruktør. Dette er en investering som gir dere et mye enklere hundeliv i årene som kommer. Søk litt rundt og forhør dere med ulike instruktører, hvilke verdier de har og hvordan de jobber, slik at dere kan velge en instruktør som passer deres tanker om hundetrening.

Gjennom hele det første året vil det helt sikkert dukke opp spørsmål og usikkerhet. Ikke nøl med å ta kontakt med oppdretter dersom dere lurer på noe eller ønsker å drøfte utfordringer. Det er bedre å spørre en gang for mye enn en gang for lite. Når dere følger opp valpens helse, trening og sosialisering jevnlig i denne viktige perioden, legger dere et trygt fundament for mange friske og gode år sammen.

Masse lykke til videre med deres nye familiemedlem 😊

Med ønske fra
Ann Kristin Jennyrose ved Jennyrose's Poodles

og
Mamma-Lill ved Pelsparadiset

Lill Chanett O. Andersen
Pelsparadiset
Education first;
Knowledge is the key to good animal welfare!

